

mu potom pojndie. Jeho zyle Zada-
nje bje jeno to, so by tu wscheho dobreho
dosz mjet. Runje jako by hewak niczo
druhe netrebat. Kaj nas Krystus
w Szeniu psched tem so ladacz napomi-
na, so nebychmy te Wutrobe se Zracjom
a spiczom, a se Staroszami teje Zi-
wnosze wobczelowali. To je jena Ursa-
cha, ki jemu k wjecznemu Satamanstwu
pomha. Pschetoz steho je pschischto, so
jemu Boze Ssowo k Wutrobi neje
sch'o, a so neje kebi niczo steho czini,
njedch Boh rosy aby flubi, schtoz chze,
jeno so jemu tu na niczim nebrachnje.

Ta druha Ursacha je, so teho kude-
ho Lazarussa psched sobu lezo widzi; a
jemu tak wesse, pschi wschitkej jeho Nu-
sy a Kudobn, nepopscheje, ja ko jenemu
Psej. So tessch ton Szenik praji, so su
te Psy snim wjazy Ssobuczterpenja mjeli,
dyzli ton boharty Muž: Won kebi na to
nemysli, so je jemu Boh tehodla wjazy
dal, so by druhim, ki nimaju, pomha;
ale kaj Sswinjo czini, ki wschitko gram-
nje sežere, jeno so by druhim niczo ne-
wostajiko. Tak kebi ton boharty tessch
myklesche, jeno so by won dosz mjet, wo
druhich Ludzi Kudobu so won nestar-
rasche. Tajke Rjechi pschiczanu potom
tajki zatofny wulki Ssud, po kotrymž
won tudy ma lu Kwilu swoje Wefelje
a Schibalstwo czjeri, tam pak wjecznje
czerpicz dnrbi.

Tajke Snamjo staji nam ton Knes
tehodla prjotk, so bychmy pschi nim
wukli, so tajkich Rjehow a tajkeho Ssu-
da pasz. Dalje so nebychmy secher by-

li, jako by tu žane druhe Žiwenje neby-
to, dyzli to czakne na Semi. A so ne-
bychmy tessch kudych Ludzi sazpli.
Pschetoz, komuz je tu Boh dat je, so mo-
ze kudym Ludjom pomhač, a won je
neczini, temu budze, na kudnym Dnju,
a wtej Wjecznoszi to knajwecznej Czwje-
li a Martry, so tych Kudych, ki je pre-
dy sazpiet, a kotrymž pomhač neje, psched
sobu we Wefeloszi widzicz budze, run-
je kaj ton boharty Muž tudy Lazarussa.
Sako pak, schtuž je wesse Ludjom fluz-
it, dobrotu czini, a pomhač, temu bu-
die to wtannem Žiwenju lute Wefelje.
Neje pak to jena zatofz wosche wschitke-
je zatofzje, so kebi ton boharty Muž jeno
jenu Krepku Wody žada; a tolla ju ne-
krydnje.

Nesabyczim schak tehodla kudych Lu-
dzi, ale pomhajim jim radzi, a dawajim
niz jeno tu Halmozinu po amen Wasche-
nju, dyz tu jenemu nowy Penesch, tam
Ssheberny Krosch aby Schjesnak, damy,
sa tem hacz samožemny, aby teho kudeho
Musa kebi žada. Pschetoz tajku Po-
moz knay my stajnje kudym Ludjom wi-
nojezi czinic. Ale potom tessch je hjesch-
cie druha Halmozina, menujzy dyz kojz-
dy swojemu Blischemu we swojim
Schtandzi a Powołanju fluzicz a pom-
haci moie, a žwar kojzdiciki Dien a
Schtundu. Menujzy, so by kojzdy
swoje Wikowanje, swojeju Kufow
Dijeto, a Žiwnosz tak wed, so by nikoho
nepšchegadzi, sneprawej Bohru nikoho
nesjebat, se snadnym Dobytkom spoko-
jom byl, a kojzdemu sapiaczi, kaj pra-
wie